

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1951 No. 148

Overgelegd aan de Staten-Generaal door de Minister
van Buitenlandse Zaken

A. TITEL

*Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse
Bondsstaat ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van
belastingen van het inkomen en van het vermogen,
met Slotprotocol en Aanvullend Protocol;
's-Gravenhage, 12 November 1951*

VERDRAG

tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondsstaat
ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van belastingen
van het inkomen en van het vermogen

Hare Majestieit de Koningin der Nederlanden, enerzijds, en de
Zwitserse Bondsraad, anderzijds,

Bezielt door de wens, zoveel mogelijk dubbele belasting te voor-
komen op het gebied van belastingen van het inkomen en van het
vermogen,

Hebben besloten te dien einde een Verdrag te sluiten,

En hebben tot Hun gevoldmachtigden benoemd, te weten:

Hare Majestieit de Koningin der Nederlanden

Mr. D. U. STIKKER, Hoogstdertilver Minister van Buitenlandse
Zaken,

De Zwitserse Bondsraad

De Heer D. SECRÉTAN, buitengewoon Gezant en gevoldmachtigd
Minister van Zwitserland te 's-Gravenhage,

Die, na elkander hun in goede en behoorlijke vorm bevonden
volmachten te hebben overgelegd, zijn overeengekomen als volgt:

Artikel 1

1) Dit Verdrag heeft ten doel de belastingplichtigen van de beide
Staten te beschermen tegen de dubbele belasting, die zou kunnen
voortvloeien uit de gelijktijdige toepassing van de Nederlandse en
Zwitserse wetten betreffende:

a. de directe belastingen op het inkomen (algemene inkomsten-
belasting en belastingen op bestanddelen van het inkomen) en op
het vermogen (algemene belasting op het vermogen en belastingen
op bestanddelen van het vermogen). Dit Verdrag verstaat onder deze
uitdrukking eveneens de belastingen van vervreemdingswinsten op
vermogensbestanddelen en op onroerend goed, van waardevermeer-
dering en van vermogensaanwas;

b. de belastingen welke bij wijze van inhouding bij de bron
worden geheven van de opbrengst van roerend kapitaal.

2) Het Verdrag is van toepassing op de belastingen geheven voor
rekening van een van de beide Staten, provinciën, kantons, districten,
kringen, gemeenten, groepen van gemeenten en gemeentefondsen,
maar in het bijzonder op de belastingen voorkomende in de bij-
lagen I (Zwitserse wetgeving) en II (Nederlandse wetgeving), als-
mede op de belastingen van gelijke of gelijksoortige aard, welke in

CONVENTION

entre le Royaume des Pays-Bas et la Confédération suisse en vue d'éviter les doubles impositions dans le domaine des impôts sur le revenu et sur la fortune

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, d'une part, et le Conseil Fédéral Suisse, d'autre part,

Animés du désir d'éviter autant que possible les doubles impositions dans le domaine des impôts sur le revenu et sur la fortune,

Ont résolu de conclure à cet effet une Convention,

Et ont désigné pour Leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas

M. D. U. STIKKER, Son Ministre des Affaires Etrangères,

Le Conseil Fédéral Suisse

M. D. SECRÉTAN, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Suisse à La Haye,

Qui, après avoir produit leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

1) La présente Convention a pour but de protéger les contribuables des deux Etats contre les doubles impositions qui pourraient résulter de l'application simultanée des lois néerlandaises et suisses concernant:

a. Les impôts directs sur le revenu (impôt global sur le revenu et impôts sur des éléments du revenu) et sur la fortune (impôt général sur la fortune et impôts sur des éléments de la fortune). La présente Convention entend également sous ce terme les impôts grevant les bénéfices en capital, les bénéfices immobiliers, ainsi que les augmentations de valeur et de fortune;

b. Les impôts perçus par voie de retenue à la source sur le rendement des capitaux mobiliers.

2) La Convention porte sur les impôts perçus pour le compte de l'un des deux Etats, des provinces, cantons, districts, cercles, communes, associations de communes et fonds communaux, mais en particulier sur les impôts figurant dans les annexes I (législation suisse) et II (législation néerlandaise), ainsi que sur les impôts futurs de nature identique ou analogue qui s'ajoutent à ces impôts ou les

de toekomst aan deze belastingen zullen worden toegevoegd of welke deze vervangen. Het strekt zich mede uit tot de belastingen, welke in de vorm van opcenten worden geheven.

3) Onvermindert het bepaalde in artikel 12, is dit Verdrag voor zoveel het Koninkrijk der Nederlanden betreft, slechts van toepassing op het grondgebied in Europa.

4) Behoudens de aanvullende bepalingen, die vervat zijn in het Aanvullende Protocol hetwelk een integrerend deel van het Verdrag uitmaakt en op dezelfde dag is getekend, is het Verdrag eveneens van toepassing op de Nederlandse vermogensheffing ineens (Wet van 11 Juli 1947) en op de buitengewone Nederlandse vermogensaanwasbelasting (Wet van 19 September 1946), alsmede op de federale oorlogswinstbelasting (Bondsraadbesluit van 12 Januari 1940/19 Juli 1944).

Artikel 2

1) Voor zover in dit Verdrag niet anders is bepaald, zijn het vermogen en het inkomen slechts belastbaar in de Staat waar de persoon, aan wie dit vermogen toebehoort of die dit inkomen geniet, zijn woonplaats heeft.

2) Een natuurlijk persoon heeft zijn woonplaats, in de zin van dit Verdrag, ter plaatse waar hij een duurzame woongelegenheid heeft. Indien er verschillende dergelijke plaatsen bestaan, wordt als woonplaats beschouwd de plaats waarmede de persoonlijke betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen). Indien het niet mogelijk is overeenstemming te verkrijgen omtrent het middelpunt van de levensbelangen, wordt de woonplaats bepaald volgens het derde lid.

3) Indien een natuurlijk persoon in geen van de beide Staten een blijvende woongelegenheid heeft, wordt hij geacht daar zijn woonplaats te hebben waar hij duurzaam verblijft. Iemand verblijft duurzaam in de zin van deze bepaling, daar waar hij verblijft onder omstandigheden, waaruit de bedoeling valt af te leiden om ter plaatse niet slechts tijdelijk te vertoeven. Indien een natuurlijk persoon in die zin in geen van de beide Staten duurzaam verblijft, wordt hij geacht zijn woonplaats te hebben in die Staat, waarvan hij de nationaliteit bezit, mits de wetgeving van die Staat hem krachtens zijn woonplaats aan de directe belastingen onderwerpt. Indien een natuurlijk persoon ingevolge de vorenstaande bepalingen in beide Staten woonplaats heeft, zullen de hoogste administratieve autoriteiten zich te dezer zake in elk bijzonder geval verstaan.

4) Voor de toepassing van dit Verdrag wordt de woonplaats van een rechtspersoon bepaald volgens de belastingwetgeving van elk van de beide Staten. Indien daaruit een woonplaats in de beide Staten voortvloeit, wordt de rechtspersoon geacht zijn woonplaats te hebben in de Staat, waar hij zijn statutaire zetel heeft.

remplacent. Elle s'étend aussi aux impôts perçus sous forme de surtaxe (centimes additionnels).

3) En ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas, la présente Convention n'est applicable qu'au territoire en Europe; est réservée la disposition de l'article 12.

4) Sous réserve des dispositions complémentaires qui sont contenues dans le Protocole Additionnel faisant partie intégrante de la Convention et signé le même jour, la Convention s'applique également au prélèvement unique néerlandais sur la fortune (loi du 11 juillet 1947) et à l'impôt néerlandais extraordinaire sur l'accroissement de la fortune (loi du 19 septembre 1946), ainsi qu'à l'impôt fédéral sur les bénéfices de guerre (arrêté du Conseil fédéral du 12 janvier 1940/19 juillet 1944).

Article 2

1) Sous réserve des dispositions contraires de la présente Convention, la fortune et le revenu ne sont imposés que dans l'Etat où est domiciliée la personne à qui cette fortune appartient ou qui touche ce revenu.

2) Une personne physique est domiciliée, au sens de la présente Convention, à l'endroit où elle a la possibilité d'habiter de façon permanente. S'il existe plusieurs endroits de ce genre, est considéré comme domicile celui avec lequel les relations personnelles sont les plus étroites (centre des intérêts vitaux). Lorsqu'il n'est pas possible de s'entendre sur le centre des intérêts vitaux, le domicile se détermine d'après le 3e alinéa.

3) Lorsqu'une personne physique n'a dans aucun des deux Etats la possibilité d'habiter de façon permanente, elle est réputée avoir son domicile là où elle séjourne de façon durable. Une personne séjourne de façon durable, au sens de cette disposition, là où elle réside d'une manière qui permet de conclure qu'elle a l'intention de ne pas demeurer en cet endroit de façon passagère seulement. Lorsqu'une personne physique ne séjourne ainsi de façon durable dans aucun des deux Etats, elle est réputée avoir son domicile dans celui dont elle a la nationalité, pourvu que la législation de cet Etat l'assujettisse aux impôts directs en vertu du domicile. Si une personne physique est domiciliée dans les deux Etats en vertu des dispositions qui précèdent, les autorités administratives supérieures s'entendront dans chaque cas particulier.

4) Aux fins de la présente Convention, le domicile d'une personne morale se détermine d'après la législation fiscale de chacun des deux Etats. S'il en résulte un domicile dans les deux Etats, la personne morale est considérée comme ayant son domicile dans l'Etat où elle a son siège statutaire.

Artikel 3

1) Onroerende goederen (daaronder begrepen hun toebehoren, zomede de dode of levende have, welke dient voor een landbouw- of bosbedrijf) en de inkomsten, die er uit voortvloeien (daaronder begrepen de voordelen van elk landbouwbedrijf of bosbedrijf) zijn slechts belastbaar in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

2) Met onroerende goederen worden gelijkgesteld de rechten waarop van toepassing zijn de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom of de rechten van vruchtgebruik op onroerende zaken.

3) Schuldvorderingen tot zekerheid waarvan een onroerende zaak verbonden is, en de inkomsten die er uit voortvloeien, zijn slechts belastbaar in de Staat, waar de onroerende zaak gelegen of gevestigd is. De regel van artikel 2, eerste lid, is echter van toepassing op:

a. Obligatiën van een lening tot zekerheid waarvan een onroerende zaak verbonden is, en de inkomsten die er uit voortvloeien;

b. Schuldvorderingen tot zekerheid waarvan een onroerende zaak verbonden is, die behoren tot een onderneming van de aard omschreven in artikel 4, en de inkomsten die er uit voortvloeien, indien de schuldvordering niet een bestanddeel vormt van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting in de Staat waar de onroerende zaak gelegen of gevestigd is.

4) De begrippen: onroerend goed en hun toebehoren, recht gelijkgesteld met onroerend goed en vruchtgebruik, hebben de betekenis welke zij hebben volgens de wetten van de Staat waarin het voorwerp waarvan sprake is, is gelegen.

Artikel 4

1) Handels-, nijverheids- of handwerksondernemingen van elke aard, alsmede de inkomsten daaruit voortvloeiende, met inbegrip van de winsten verkregen bij gehele of gedeeltelijke vervreemding van de onderneming, zijn slechts belastbaar in die van de beide Staten waar de onderneming een vaste inrichting heeft. Dit geldt zelfs, indien de onderneming haar werkzaamheden uitstrekkt op het grondgebied van de andere Staat zonder aldaar een vaste inrichting te hebben.

2) Als vaste inrichting in de zin van dit Verdrag wordt beschouwd een duurzame inrichting van de onderneming waar de werkzaamheden van deze onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend. Als vaste inrichtingen moeten derhalve worden beschouwd: de zetel van de onderneming, de zetel van de leiding, de filialen, de fabrieken en werkplaatsen, de verkoopkantoren, de in bedrijf zijnde groeven, mijnen en bronnen, alsmede de vaste vertegenwoordigingen.

3) Indien de onderneming vaste bedrijfsinrichtingen in beide Staten onderhoudt, zal ieder van hen slechts belasten het vermogen dat

Article 3

1) Les biens immobiliers (y compris les accessoires, ainsi que le cheptel mort ou vif servant à une exploitation agricole ou forestière) et les revenus qui en proviennent (y compris les bénéfices de toute exploitation agricole ou forestière) ne sont imposés que dans l'Etat où ces biens sont situés.

2) Sont assimilés aux biens immobiliers les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière et les droits d'usufruit sur des biens immobiliers.

3) Les créances garanties par gage immobilier et les revenus qui en proviennent ne sont imposés que dans l'Etat où se trouve le gage immobilier. Toutefois la règle de l'article 2, 1er alinéa, est applicable:

a. Aux obligations d'emprunt garanties par gage immobilier et aux revenus qui en proviennent;

b. Aux créances garanties par gage immobilier appartenant à une entreprise de la nature désignée à l'article 4 et aux revenus qui en proviennent, à moins que la créance ne constitue un élément du capital d'exploitation d'un établissement stable dans l'Etat où se trouve le gage immobilier.

4) Les notions de bien immobilier et d'accessoire, de droit associé au bien immobilier et d'usufruit se déterminent d'après les lois de l'Etat où est situé l'objet dont il est question.

Article 4

1) Les exploitations commerciales, industrielles ou artisanales de tout genre, ainsi que les revenus en provenant, y compris les bénéfices obtenus lors de l'aliénation totale ou partielle de l'exploitation, ne sont imposés que dans celui des deux Etats où l'entreprise a un établissement stable. Il en est ainsi même lorsque l'entreprise étend son activité sur le territoire de l'autre Etat sans y avoir un établissement stable.

2) Est réputée établissement stable, au sens de la présente Convention, une installation permanente de l'entreprise où s'exerce en tout ou en partie l'activité de cette entreprise. Doivent dès lors être considérés comme établissements stables: le siège de l'entreprise, le siège de la direction, les succursales, les usines et ateliers, les bureaux de vente, les gisements minéraux et sources en exploitation, ainsi que les représentations permanentes.

3) Si l'entreprise entretient des établissements stables dans les deux Etats, chacun d'eux imposera seulement la fortune servant à

dient voor de vaste inrichting, gelegen op zijn grondgebied en geen andere inkomsten dan die welke deze inrichting oplevert.

4) Met ondernemingen, bedoeld in het eerste lid, worden gelijkgesteld de deelnemingen in ondernemingen opgericht in de vorm van een vennootschap, met uitzondering van de deelnemingen in de vorm van aandelen, van lidmaatschapsrechten in coöperatieve verenigingen of van deelgerechtigheid in „sociétés à responsabilité limitée”, en voorts met uitzondering van winstbewijzen, winstdelende obligatiën en soortgelijke effecten.

5) Ondernemingen, die de internationale zeescheepvaart, binnenvaart of luchtvaart uitoefenen, alsmede de inkomsten die hieruit voortvloeien, zijn slechts belastbaar in de Staat, waar zich de leiding van de onderneming bevindt.

Artikel 5

1) Dé inkomsten uit vrije beroepen uitgeoefend door personen die hun woonplaats in één van de beide Staten hebben, zijn, behoudens artikel 7, in de andere Staat slechts belastbaar, indien de betreffende persoon aldaar zijn persoonlijke, op voordeel gerichte werkzaamheden uitoefent met behulp van een vaste inrichting waarover hij regelmatig beschikt.

2) In afwijking van het eerste lid zijn de beroepsinkomsten verkregen in één van de beide Staten door toneelspelers (schouwburg, radio, film), musici, artisten, enz. aldaar belastbaar ongeacht het bestaan van een vaste inrichting, waarover degene, die de op voordeel gerichte werkzaamheid uitoefent, regelmatig beschikt.

3) Roerende zaken welke behoren bij vaste inrichtingen en dienen voor de uitoefening van een vrij beroep zijn slechts belastbaar in de Staat waar deze inrichtingen zich bevinden.

Artikel 6

1) Onverminderd het bepaalde in de artikelen 7 en 8, zijn de inkomsten voortvloeiende uit op voordeel gerichte niet-zelfstandige werkzaamheid slechts belastbaar in de Staat op welks grondgebied de persoonlijke werkzaamheid wordt uitgeoefend waaruit deze inkomsten voortvloeien.

2) Nochtans zal een persoon die zijn betrekking gewoonlijk uitoefent in één van de beide Staten en uit dien hoofde slechts voorbijgaand verblijft op het grondgebied van de andere Staat, daar te lande zijn vrijgesteld van de belasting op de inkomsten uit zijn arbeid, zelfs van inhouding bij de bron, indien hij zijn op voordeel gerichte werkzaamheid uitoefent voor rekening van een werkgever die zijn woonplaats niet in deze (laatstbedoelde) Staat heeft. In dat geval behoort het recht tot belastingheffing toe aan de Staat waar die persoon zijn betrekking gewoonlijk uitoefent.

3) Onverminderd het bepaalde in artikel 8 zijn de pensioenen, weduwen- of wezenpensioenen en andere uitkeringen of op geld

l'établissement stable sis sur son territoire et seulement les revenus obtenus par cet établissement.

4) Sont assimilées aux exploitations visées au 1er alinéa les participations à des entreprises constituées sous forme de société, à l'exception des participations ayant la forme d'actions, de parts sociales de sociétés coopératives ou de sociétés à responsabilité limitée, de bons de jouissance, d'obligations avec participation aux bénéfices et de papiers-valeurs analogues.

5) Les entreprises de navigation internationale maritime, intérieure ou aérienne, ainsi que les revenus en provenant, ne sont imposés que dans l'Etat où se trouve la direction de l'entreprise.

Article 5

1) Les revenus des professions libérales exercées par des personnes ayant leur domicile dans l'un des deux Etats ne sont imposés dans l'autre Etat, sous réserve de l'article 7, que si la personne en question y exerce son activité lucrative personnelle en utilisant une installation permanente dont elle dispose de façon régulière.

2) En dérogation au 1er alinéa, les revenus professionnels obtenus dans l'un des deux Etats par des acteurs (théâtre, radio, film), musiciens, artistes, etc. y sont imposés sans considérer s'il existe une installation permanente dont la personne exerçant une activité lucrative dispose de façon régulière.

3) Les biens mobiliers qui sont placés dans des installations permanentes et qui servent à l'exercice d'une profession libérale ne sont imposés que dans l'Etat où se trouvent ces installations.

Article 6

1) Les revenus provenant d'une activité lucrative dépendante ne sont imposés que dans l'Etat sur le territoire duquel s'exerce l'activité personnelle d'où ils proviennent; sont réservés les articles 7 et 8.

2) Toutefois, une personne employée dans l'un des deux Etats et séjournant passagèrement pour des raisons professionnelles sur le territoire de l'autre Etat y sera exonérée de l'impôt sur le revenu de son travail, même retenu à la source, si elle exerce son activité à but lucratif pour le compte d'un employeur n'ayant pas son domicile dans cet Etat. Dans ce cas, le droit à l'imposition appartient à l'Etat où la personne en question est employée.

3) Sous réserve de l'article 8, les retraites, pensions de veuves ou d'orphelins et autres allocations ou avantages appréciables en argent

waardeerbare voordelen, die zijn toegekend wegens vroegere diensten van een persoon, die een niet-zelfstandige op voordeel gerichte werkzaamheid heeft verricht, slechts belastbaar in de Staat, waar de genieter zijn woonplaats heeft.

Artikel 7

1) Tantijèmes, presentiegelden en andere uitkeringen, welke worden toegekend aan de leden van de raad van commissarissen en van het bestuur van naamloze vennootschappen, commanditaire vennootschappen op aandelen, coöperatieve verenigingen of aan de bestuurders van „sociétés à responsabilité limitée”, zullen slechts belastbaar zijn in die van de beide Staten, waar de vennootschap of vereniging is gevestigd, die de uitkeringen doet.

2) De uitkeringen ter zake van diensten, die de personen bedoeld in het eerste lid, daadwerkelijk in een andere hoedanigheid ontvangen, zullen volgens artikel 5 of artikel 6 belastbaar zijn.

Artikel 8

1) Traktementen, salarissen, pensioenen, weduwen- of wezenpensioenen en andere uitkeringen of op geld waardeerbare voordelen, die zijn toegekend door een van de beide Staten, door een publiekrechtelijke rechtspersoon van deze Staat, of door een fonds opgericht door deze Staat of door een publiekrechtelijke rechtspersoon van die Staat, wegens tegenwoordige of vroegere administratieve diensten of werkzaamheden, zullen slechts belastbaar zijn in de Staat vanwaar die inkomsten opkomen.

2) Of een rechtspersoon publiekrechtelijk is, wordt bepaald door de wetgeving van de Staat waar de rechtspersoon is opgericht.

Artikel 9

1) Onvermindert het in het tweede lid bepaalde wordt het recht van elk van beide Staten om de inkomsten uit roerend kapitaal bij wege van inhouding aan de bron te beladen, niet beperkt door het feit dat deze inkomsten aan de directe belastingen slechts onderworpen zijn in de Staat bedoeld in artikel 2, eerste lid.

2) Ten aanzien van de belasting op de inkomsten uit roerend kapitaal welke een van de beide Staten heft bij wege van inhouding aan de bron, kan de genieter van deze inkomsten die zijn woonplaats in de andere Staat heeft, binnen een termijn van twee jaren, door tussenkomst van de Staat waar hij woont, op grond van een ambtelijke verklaring aangaande de woonplaats en aangaande het feit dat hij in de Staat waar hij woont aan de directe belastingen onderworpen is, de terugbetaling vragen:

a. indien de Staat waar de genieter van de inkomsten woont soortgelijke inkomsten eveneens bij de bron belast: tot het bedrag waarvoor de Staat jegens welke het recht tot terugbetaling wordt uitgeoefend, aan de op zijn gebied wonende genieters van die in-

qui sont accordés en raison des services antérieurs d'une personne ayant exercé une activité lucrative dépendante ne sont imposés que dans l'Etat où le bénéficiaire est domicilié.

Article 7

1) Les tantièmes, jetons de présence et autres allocations qui sont accordés aux membres du conseil d'administration ou de surveillance de sociétés anonymes, sociétés en commandite par actions ou sociétés coopératives, ou aux gérants de sociétés à responsabilité limitée, ne sont imposés que dans celui des deux Etats où est domiciliée la société qui les verse.

2) Les allocations en raison de services que les personnes désignées au 1er alinéa reçoivent effectivement à un autre titre sont imposées d'après l'article 5 ou 6.

Article 8

1) Les traitements, salaires, retraites, pensions de veuves ou orphelins et autres allocations ou avantages appréciables en argent qui sont accordés par l'un des deux Etats, par une personne morale du droit public de cet Etat, ou par une caisse instituée par cet Etat ou par une personne morale du droit public de cet Etat, en raison de services ou d'emplois administratifs actuels ou antérieurs, ne sont imposés que dans l'Etat d'où proviennent ces revenus.

2) La qualité de personne morale du droit public est définie par la législation de l'Etat où la personne morale est constituée.

Article 9

1) Sous réserve du 2e alinéa, le droit de chacun des deux Etats à imposer par voie de retenue à la source les revenus de capitaux mobiliers n'est pas limité par le fait que ces revenus ne sont soumis à l'imposition directe que dans l'Etat désigné à l'article 2, 1er alinéa.

2) Quant à l'impôt sur les revenus de capitaux mobiliers que l'un des deux Etats perçoit par voie de retenue à la source, le bénéficiaire de ces revenus domicilié dans l'autre Etat peut, dans un délai de deux ans, par l'intermédiaire de l'Etat où il est domicilié, sur la base d'une attestation officielle de domicile et d'assujettissement aux impôts directs dans l'Etat du domicile, en demander le remboursement:

a. Si l'Etat où est domicilié le bénéficiaire des revenus impose aussi à la source les revenus du même genre: jusqu'à concurrence du montant dont l'Etat vis-à-vis duquel est exercé le droit au remboursement accorde l'imputation sur les impôts directs aux béné-

komsten verrekening met de directe belastingen toestaat, doch ten minste tot het bedrag dat 5 % van de kapitaalopbrengst overschrijdt;

b. in alle andere gevallen: tot het bedrag dat 10 % van de kapitaalopbrengst overschrijdt.

Artikel 10

1) De onderdanen (natuurlijke- of rechtspersonen) van een van de beide Staten kunnen door de andere Staat niet verplicht worden tot het betalen van andere of hogere belastingen of rechten dan diens eigen onderdanen, die zich in soortgelijke omstandigheden bevinden.

2) De bepalingen van dit Verdrag beperken niet de voordelen, die de wetgeving van elk van de beide Staten aan de belastingplichtigen toekent.

Artikel 11

1) Indien een belastingplichtige aantoont, dat de maatregelen van de belastingautoriteiten van de beide Staten voor hem leiden tot dubbele belasting, heeft hij het recht een bezwaar in te dienen bij de Staat waar hij woonachtig is. Indien het bezwaar gegrond wordt bevonden, moet de hoogste administratieve autoriteit van deze Staat, indien zij niet van haar eigen belastingvordering wil afzien, zich trachten te verstaan met de hoogste administratieve autoriteit van de andere Staat teneinde op een billijke wijze de dubbele belasting te voorkomen.

2) De hoogste administratieve autoriteiten van de beide Staten zullen zich eveneens kunnen verstaan om de dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen, welke door dit Verdrag niet geregeld zijn, alsmede in gevallen waarin de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag aanleiding geeft tot moeilijkheden of twijfel.

Artikel 12

1) Dit Verdrag zal, ongewijzigd of met overeengekomen wijzigingen, kunnen worden uitgebreid tot een der Nederlandse Overzeese Gebieden, indien dit gebied belastingen heft van in wezen gelijksortige aard met de belastingen genoemd in artikel 1. Over zodanige uitbreiding zullen de beide Hoge Verdragsluitende Partijen zich verstaan door een notawisseling; zij zullen daarin vastleggen de datum van het in werking treden, de wijzigingen en de voorwaarden (daaronder begrepen die, welke betrekking hebben op de opzegging).

2) Tenzij de beide Hoge Verdragsluitende Partijen uitdrukkelijk anders zijn overeengekomen, zal de opzegging van dit Verdrag krachtnaams artikel 15 voor zoveel betreft Nederland of Zwitserland een einde maken aan de toepassing van dit Verdrag met betrekking tot ieder gebied waartoe het zal zijn uitgebreid onder de voorwaarden genoemd in dit artikel.

ficiaires de ces revenus domiciliés sur son territoire, mais au moins jusqu'à concurrence du montant excédant 5 pour cent du rendement de capital;

b. Dans tous les autres cas: jusqu'à concurrence du montant excédant 10 pour cent du rendement de capital.

Article 10

1) Les ressortissants (personnes physiques ou morales) de l'un des deux Etats ne doivent pas être tenus par l'autre Etat à payer des impôts ou contributions autres ou plus élevés que ses propres ressortissants se trouvant dans une situation analogue.

2) Les dispositions de la présente Convention ne limitent pas les avantages que la législation de chacun des deux Etats accorde aux contribuables.

Article 11

1) Si un contribuable fait valoir que les mesures des autorités fiscales des deux Etats lui font subir une double imposition, il a le droit de présenter une réclamation à l'Etat où il est domicilié. Si cette réclamation est reconnue fondée, l'autorité administrative supérieure de cet Etat doit, si elle ne veut pas renoncer à sa propre créance fiscale, chercher à s'entendre avec l'autorité administrative supérieure de l'autre Etat en vue d'obvier de manière équitable à la double imposition.

2) Les autorités administratives supérieures des deux Etats pourront également s'entendre pour supprimer la double imposition dans les cas non réglés par la présente Convention, ainsi que dans les cas où l'interprétation ou l'application de la présente Convention donnent lieu à des difficultés ou à des doutes.

Article 12

1) La présente Convention pourra, telle quelle ou avec des modifications appropriées, être étendue à l'un des territoires néerlandais d'outre-mer, si ce territoire perçoit des impôts analogues en substance aux impôts visés à l'article 1er. Sur cette extension, les deux Hautes Parties Contractantes s'entendront par un échange de notes; elles y fixeront la date de l'entrée en vigueur, les modifications et les conditions (y compris celles qui concernent la dénonciation).

2) A moins que les deux Hautes Parties Contractantes n'en soient expressément convenues autrement, la dénonciation de la présente Convention en ce qui concerne les Pays-Bas ou la Suisse en vertu de l'article 15 mettra fin à l'application de cette Convention par rapport à tout territoire auquel elle aura été étendue dans les conditions prévues par le présent article.

3) De Nederlandse gebieden waarop dit artikel van toepassing zal zijn, zijn behalve het Koninkrijk der Nederlanden in Europa, de gebieden voor welker buitenlandse betrekkingen de Nederlandse Regering verantwoordelijk is.

Artikel 13

Dit Verdrag is voor de eerste maal van toepassing:

a. op de directe belastingen van het inkomen en van het vermogen, welke geheven worden voor het tijdvak volgend op 31 December 1948, en bovendien op de belastingen welke geheven worden voor een vroeger tijdvak, maar waarvan de aanslag nog niet kracht van gewijsde heeft verkregen op het tijdstip van in werking treden van dit Verdrag;

b. op de bij wege van inhouding bij de bron geheven belastingen van de opbrengst van kapitaal welke in het kalenderjaar 1949 vervallen.

Artikel 14

Indien de opzegging heeft plaats gevonden binnen de termijnen bedoeld in artikel 15 is dit Verdrag voor de laatste maal van toepassing:

a. op de directe belastingen van het inkomen en van het vermogen, welke geheven worden voor het tijdvak, voorafgaande aan het aflopen van het kalenderjaar tegen het einde waarvan de opzegging heeft plaats gevonden;

b. op de bij wege van inhouding bij de bron geheven belastingen van de opbrengst van kapitaal welke vervallen in het kalenderjaar tegen het einde waarvan de opzegging heeft plaats gevonden.

Artikel 15

1) Dit Verdrag zal worden bekraftigd en de bekraftigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te Bern worden uitgewisseld.

2) Het Verdrag zal in werking treden op de dag van de uitwisseling van de bekraftigingsoorkonden; het kan, met inachtneming van een opzeggingstermijn van ten minste zes maanden, door elk van de beide Hoge Verdragsluitende Partijen worden opgezegd tegen het einde van een kalenderjaar.

Ten blyke waarvan de bovengenoemde gevoldmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en van hun zegel hebben voorzien.

Gedaan in tweevoud te 's-Gravenhage, de 12de November 1951, in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

(w.g.) STIKKER

(w.g.) D. SECRÉTAN

3) Les territoires néerlandais auxquels le présent article sera applicable sont les territoires, autres que le Royaume des Pays-Bas en Europe, dont les relations extérieures sont placées sous la responsabilité du gouvernement des Pays-Bas.

Article 13

La présente Convention est applicable pour la première fois:

a. Aux impôts directs sur le revenu et sur la fortune qui sont perçus pour la période suivant le 31 décembre 1948, et en outre aux impôts qui sont perçus pour une période antérieure mais dont la taxation n'a pas encore force de chose jugée au moment de l'entrée en vigueur de la présente Convention;

b. Aux impôts perçus par voie de retenue à la source sur les rendements de capitaux qui échoient en l'année civile 1949.

Article 14

Si la dénonciation a été faite dans les délais prévus à l'article 15, la présente Convention est applicable pour la dernière fois:

a. Aux impôts directs sur le revenu et sur la fortune qui sont perçus pour la période précédant l'expiration de l'année civile pour la fin de laquelle la dénonciation a été faite;

b. Aux impôts perçus par voie de retenue à la source sur les rendements de capitaux qui échoient en l'année civile pour la fin de laquelle la dénonciation a été faite.

Article 15

1) La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés à Berne aussitôt que possible.

2) La Convention entrera en vigueur dès le jour de l'échange des instruments de ratification; elle peut être dénoncée par chacune des deux Hautes Parties Contractantes, avec un délai de six mois au moins, pour la fin d'une année civile.

En foi de quoi, les plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leur sceau.

Fait à La Haye, le 12 novembre 1951, en deux exemplaires, en langue néerlandaise et en langue française, les deux textes faisant également foi.

(s.) STIKKER

(s.) D. SECRÉTAN

BIJLAGE I

(Zwitserse belastingwetgeving)

Het Verdrag heeft in het bijzonder betrekking op de volgende Zwitserse belastingen:

A. Belastingen van de Bondsstaat:

- a. Impôt pour la défense nationale (Belasting voor de nationale verdediging);
- b. Impôt supplémentaire pour la défense nationale (Aanvullende belasting voor de nationale verdediging);
- c. Impôt sur les bénéfices de guerre (Oorlogswinstbelasting);
- d. Premier et nouveau sacrifice pour la défense nationale (Eerste en nieuwe offer voor de nationale verdediging);
- e. Droit de timbre sur les coupôns (Zegelrecht op coupons);
- f. Impôt anticipé (Te verrekenen bronbelasting);
- g. Impôt retenu sur les prestations d'assurances sur la vie (Belasting ingehouden op de uitkeringen van levensverzekeringsmaatschappijen).

B. Directe belastingen van de kantons, districten, kringen en gemeenten:

- a. Sur le revenu (revenu total, produit du travail, rendement de la fortune, rendement commercial, etc.) (Op het inkomen (gehele inkomen, opbrengst van werk, opbrengst van vermogen, handelsopbrengst enz.));
 - b. Sur la fortune (fortune totale, fortune mobilière et immobilière, fortune commerciale, etc.) et sur le capital (Op het vermogen (gehele vermogen, roerend en onroerend vermogen, handelsvermogen, enz.) en op het kapitaal).
-

BIJLAGE II

(Nederlandse belastingwetgeving)

Het Verdrag heeft in het bijzonder betrekking op de volgende belastingen van het Koninkrijk der Nederlanden, van zijn provinciën en gemeenten:

- a. Grondbelasting (Impôt foncier);
- b. Inkomstenbelasting, met inbegrip van de loonbelasting (Impôt sur le revenu, y compris l'impôt sur les salaires);
- c. Vermogensbelasting (Impôt sur la fortune);
- d. Vennootschapsbelasting (Impôt des sociétés);
- e. Ondernemingsbelasting (Impôt des entreprises),

ANNEXE I

(Législation fiscale suisse)

La Convention porte en particulier sur les impôts suisses suivants:

A. Impôts de la Confédération:

- a. Impôt pour la défense nationale (Wehrsteuer);
- b. Impôt supplémentaire pour la défense nationale (zusätzliche Wehrsteuer);
- c. Impôt sur les bénéfices de guerre (Kriegsgewinnsteuer);
- d. Premier et nouveau sacrifice pour la défense nationale (Wehropfer I und II);
- e. Droit de timbre sur les coupons (Stempelabgabe auf Coupons);
- f. Impôt anticipé (Verrechnungssteuer);
- g. Impôt retenu sur les prestations d'assurances sur la vie (Abzugssteuer auf Leistungen aus Lebensversicherungen).

B. Impôts directs des cantons, districts, cercles et communes:

- a. Sur le revenu (revenu total, produit du travail, rendement de la fortune, rendement commercial, etc.);
 - b. Sur la fortune (fortune totale, fortune mobilière et immobilière, fortune commerciale, etc.) et sur le capital.
-

ANNEXE II

(Législation fiscale néerlandaise)

La Convention porte en particulier sur les impôts suivants du Royaume des Pays-Bas, de ses provinces et communes:

- a. Impôt foncier (grondbelasting);
- b. Impôt sur le revenu, y compris l'impôt sur les salaires (inkomstenbelasting, met inbegrip van de loonbelasting);
- c. Impôt sur la fortune (vermogensbelasting);
- d. Impôt des sociétés (vennootschapsbelasting);
- e. Impôt des entreprises (ondernemingsbelasting);

- f. Commissarissenbelasting (Impôt sur les rémunérations des administrateurs de sociétés);
 - g. Vermogensheffing ineens (Prélèvement unique sur la fortune);
 - h. Dividendbelasting (Impôt sur les dividendes);
 - i. Vermogensaanwasbelasting (Impôt extraordinaire sur l'accroissement de la fortune);
 - j. Gemeentelijke baatbelasting (Impôts communaux sur l'accroissement de la valeur de certains immeubles);
 - k. Gemeentelijke bouwterreinbelasting (Impôts communaux sur les terrains à bâtir);
 - l. Wegen-, straat- en vaartbelasting (Impôts sur les routes et voies navigables);
 - m. Recht op de mijnen (Impôt sur les mines).
-

SLOTPROTOCOL

Bij gelegenheid van de ondertekening van het Verdrag, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondstaat gesloten ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van belastingen van het inkomen en van het vermogen, zijn de ondergetekende gevormde de volgende verklaringen overeengekomen, welke een integrerend deel van het Verdrag uitmaken.

Ad Artikel 1

1) De hoogste administratieve autoriteiten van de beide Staten zullen elkaar aan het einde van ieder jaar mededeling doen van de wijzigingen welke in de belastingwetgeving zijn aangebracht. Zij zullen zich verstaan teneinde de twijfel op te lossen, die met betrekking tot de belastingen, waarop dit Verdrag van toepassing moet zijn, zou kunnen rijzen.

2) In het bijzonder is dit Verdrag niet van toepassing op de bij de bron geheven bondsbelasting van loterijwinsten, noch op de bedragen ten bate van de Nederlandse Staat, krachtens zijn wetgeving ingehouden op loterijwinsten.

Ad Artikel 2

1) Onverminderd de bepalingen van artikel 4 zijn de inkomsten voortvloeiende uit de vervreemding of uit het recht tot het gebruikmaken van auteursrechten, octrooien, merken, monsters en modellen of van technische ontwerpen, werkwijzen en ervaringen, zomede van recepten, enz., daaronder begrepen de vergoedingen voor het verhuren van films of voor het gebruik van de nijverheids-, handels- of wetenschappelijke toerusting, belastbaar overeenkomstig artikel 2, eerste lid. Hetzelfde geldt ten aanzien van vermogen, dat uit rechten van deze aard bestaat.

- f. Impôt sur les rémunérations des administrateurs de sociétés (commissarissenbelasting);
 - g. Prélèvement unique sur la fortune (vermogensheffing ineen);
 - h. Impôt sur les dividendes (dividendbelasting);
 - i. Impôt extraordinaire sur l'accroissement de la fortune (vermogensaanwasbelasting);
 - j. Impôts communaux sur l'accroissement de la valeur de certains immeubles (gemeentelijke baatbelasting);
 - k. Impôts communaux sur les terrains à bâtrir (gemeentelijke bouwterreinbelasting);
 - l. Impôts sur les routes et voies navigables (wegen-, straat- en vaartbelasting);
 - m. Impôt sur les mines (recht op de mijnen).
-

PROTOCOLE FINAL

Lors de la signature de la Convention conclue aujourd'hui entre le Royaume des Pays-Bas et la Confédération suisse en vue d'éviter les doubles impositions dans le domaine des impôts sur le revenu et sur la fortune, les plénipotentiaires soussignés sont convenus des déclarations suivantes, qui font partie intégrante de la Convention.

Ad article premier

1) Les autorités administratives supérieures des deux Etats se communiqueront, à la fin de chaque année, les modifications apportées à la législation fiscale. Elles s'entendront pour éclaircir les doutes qui pourraient s'élever quant aux impôts auxquels doit s'appliquer la présente Convention.

2) En particulier, la Convention ne s'applique ni à l'impôt fédéral perçu à la source sur les gains faits dans les loteries, ni aux montants retenus au profit de l'Etat néerlandais, en vertu de sa législation, sur les gains faits dans les loteries.

Ad article 2

1) Sous réserve de l'article 4, les revenus provenant de l'aliénation ou de l'octroi de licences pour l'utilisation de droits d'auteur, brevets, marques, échantillons et modèles ou de projets techniques, procédés et expériences, ainsi que de formules, etc., y compris les indemnités pour la location de films ou pour l'utilisation de l'équipement industriel, commercial ou scientifique, sont imposés en conformité de l'article 2, 1er alinéa. Il en est de même quant à la fortune constituée par des droits de ce genre.

2) Indien een belastingplichtige zijn woonplaats voor goed heeft overgebracht van de ene Staat naar de andere, houdt hij in de eerstbedoelde Staat op onderworpen te zijn aan de belastingen voor de heffing waarvan de woonplaats als regel geldt, aan het einde van de kalendermaand waarin de overbrenging van de woonplaats heeft plaats gevonden. De belastingplicht voor de heffing waarvan de woonplaats als regel geldt, vangt in de andere Staat aan bij het begin van de kalendermaand volgende op die waarin de overbrenging van de woonplaats heeft plaats gevonden.

3) Studenten, en degenen die een leer- of practijktaid doormaken, en die in één van beide Staten niet verblijven dan voor hun studie of hun vorming, zijn in deze Staat niet onderworpen aan de belastingen voor de bedragen, die hun door hun naastbestaanden, door studiebeurzen of dergelijke instellingen welke hun woonplaats in de andere Staat hebben, worden toegekend, om in hun onderhoud, studie of vorming te voorzien.

4) Roerende goederen bezwaard met vruchtgebruik zijn slechts belastbaar in de Staat waar de vruchtgebruiker woont.

Ad Artikel 2 tot 8

1) Onverminderd het bepaalde in artikel 9 kunnen de inkomsten, welke volgens de bepalingen van dit Verdrag onderworpen zijn aan de belasting in een van beide Staten, in de andere Staat niet worden belast, zelfs niet bij wege van inhouding bij de bron.

2) Dit Verdrag beperkt niet het recht van Zwitserland om de directe belastingen betrekking hebbende op de bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, welke aan deze Staat uitsluitend ter belasting zijn voorbehouden, te berekenen naar het tarief behorende bij het gehele inkomen of het gehele vermogen van de belastingplichtige.

3) Indien de belastingplichtige zijn woonplaats in Nederland heeft, zal deze Staat het recht behouden de directe belastingen van het inkomen en van het vermogen te berekenen over het geheel van de bestanddelen belastbaar krachtens zijn belastingwetgeving, maar zal hij op de aldus berekende belasting het laagste van de beide volgende bedragen in mindering brengen:

a. het bedrag van de belastingen door Zwitserland geheven over de bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, die overeenkomstig de artikelen 3 tot en met 8 van dit Verdrag op zijn grondgebied belastbaar zijn; of

b. het deel van de door Nederland berekende belasting, dat in overeenstemming is met de verhouding tussen de bestanddelen, die overeenkomstig de artikelen 3 tot en met 8 van dit Verdrag belastbaar zijn in Zwitserland, en het gehele inkomen of het gehele vermogen.

2) Lorsqu'un contribuable a transféré définitivement son domicile d'un Etat dans l'autre, il cesse d'être assujetti dans le premier Etat aux impôts pour lesquels le domicile fait règle, à la fin du mois civil pendant lequel s'est accompli le transfert du domicile. L'assujettissement aux impôts pour lesquels le domicile fait règle commence dans l'autre Etat au début du mois civil suivant celui pendant lequel s'est accompli le transfert du domicile.

3) Les étudiants, apprentis et stagiaires qui ne séjournent dans l'un des deux Etats que pour leurs études ou leur formation ne sont pas assujettis à des impôts dans cet Etat en ce qui concerne les sommes qui leur sont allouées, par des proches, des bourses ou institutions semblables ayant leur domicile dans l'autre Etat, pour subvenir à leur entretien, à leurs études ou à leur formation.

4) Les biens mobiliers grevés d'usufruit ne sont imposés que dans l'Etat où l'usufruitier est domicilié.

Ad articles 2 à 8

1) Les revenus qui, d'après les dispositions de la présente Convention, sont soumis à l'imposition dans l'un des deux Etats ne peuvent être imposés dans l'autre Etat, pas même par voie de retenue à la source. L'article 9 est réservé.

2) La présente Convention ne limite pas le droit de la Suisse à calculer au taux correspondant à l'ensemble du revenu ou à l'ensemble de la fortune du contribuable les impôts directs afférents aux éléments du revenu ou de la fortune qui sont réservés à son imposition exclusive.

3) Si le contribuable a son domicile aux Pays-Bas, cet Etat conservera le droit de calculer les impôts directs sur le revenu et sur la fortune sur la totalité des éléments imposables en vertu de sa législation fiscale, mais déduira de l'impôt ainsi calculé le moins élevé des deux montants suivants:

a. La somme des impôts perçus par la Suisse sur les éléments du revenu ou de la fortune imposables dans son territoire, conformément aux articles 3 à 8 de la présente Convention; ou

b. La partie de l'impôt calculé par les Pays-Bas qui correspond au rapport entre les éléments imposables en Suisse conformément aux articles 3 à 8 de la présente Convention et le revenu total ou la fortune totale.

Ad Artikel 3

1) De bepalingen in artikel 3 zijn niet alleen van toepassing op de inkomsten voortvloeiende uit het directe beheer of genot van onroerende goederen, maar ook op die, welke verkregen worden door verhuring, verpachting of elk ander genot van deze goederen, alsmede op de inkomsten verkregen bij de vervreemding van onroerende goederen, eventueel met hun toebehoren hetwelk in de vervreemding is begrepen of met de dode of levende have welke dient voor een landbouw- of bosbedrijf en welke in de vervreemding is begrepen.

2) Onroerende goederen welke deel uitmaken van een bedrijfsvermogen worden beschouwd als onroerende goederen in de zin van artikel 3.

Ad Artikel 4

1) Het feit dat slechts zakenrelaties worden onderhouden door een vertegenwoordiger, die werkelijk onafhankelijk is en in zijn eigen hoedanigheid en op zijn eigen naam handelt, valt niet onder het begrip vaste inrichting in de zin van artikel 4. Evenmin wordt de aanwezigheid van een vaste inrichting medegebracht door het hebben van een vertegenwoordiger (agent), die, hoewel voortdurend werkend op het grondgebied van een Staat voor een onderneming van de andere Staat, toch slechts enkel een tussenpersoon is, die niet gemachtigd is zaken af te sluiten in naam en voor rekening van degene, die hij vertegenwoordigt.

2) Het feit, dat een vertegenwoordiger in de zin van het eerste lid een voorraad monsters, een voorraad in consignatie of een voorraad voor aflevering houdt van de vertegenwoordigde onderneming, brengt in de Staat van de vertegenwoordiger niet de aanwezigheid van een vaste inrichting van de vertegenwoordigde onderneming mede.

3) Als vaste inrichtingen worden niet beschouwd de kantoren, die zich beperken tot de aankoop van goederen, bestemd om één of meer verkoopsinrichtingen of inrichtingen van be- of verwerking die een onderneming gevestigd in een van de beide Staten op het grondgebied van de andere Staat exploiteert, van voorraad te voorzien.

4) Het opslaan van goederen door een onderneming van een van de beide Staten bij een onderneming van de andere Staat met het oog op hun be- of verwerking en verzending, evenals het be- of verwerken en verzenden door degene, die ze be- of verwerkt, leiden niet tot de aanwezigheid van een vaste inrichting in de zin van artikel 4, tweede lid, van de lastgevende onderneming.

5) Noch het bezit van aandelen, van lidmaatschapsrechten in coöperatieve verenigingen of van deelgerechtigdheid in „sociétés à responsabilité limitée”, noch de deelneming in de vorm van effecten vormen een vaste inrichting voor de bezitter van die waarden, zelfs

Ad article 3

1) Les dispositions de l'article 3 s'appliquent non seulement aux revenus provenant de gestion ou de jouissance directes de biens immobiliers, mais aussi à ceux qui sont obtenus par location, affermage ou toute autre jouissance de ces biens, ainsi qu'aux revenus obtenus lors de l'aliénation de biens immobiliers, le cas échéant avec les accessoires compris dans l'aliénation ou le cheptel mort ou vif servant à une exploitation agricole ou forestière et compris dans l'aliénation.

2) Les biens immobiliers faisant partie du capital d'exploitation sont aussi considérés comme biens immobiliers au sens de l'article 3.

Ad article 4

1) N'est pas compris dans la notion d'établissement stable au sens de l'article 4 le fait de n'avoir des relations d'affaires que par un représentant absolument indépendant, agissant en sa propre qualité et en son propre nom. Ne constitue pas non plus un établissement stable le fait d'avoir un représentant (agent) qui, bien que travaillant constamment sur le territoire d'un Etat pour une entreprise de l'autre Etat, n'est cependant qu'un simple intermédiaire et n'a pas l'autorisation de conclure des affaires au nom et pour le compte de celui qu'il représente.

2) Le fait qu'un représentant au sens du 1er alinéa a un stock d'échantillons, un stock en consignation ou un stock de livraison de l'entreprise représentée ne constitue pas, dans l'Etat du représentant, un établissement stable de l'entreprise représentée.

3) Ne sont pas considérés comme établissements stables les comptoirs qui se bornent à l'achat de marchandises destinées à l'approvisionnement d'un ou de plusieurs établissements de vente ou de transformation qu'une entreprise établie dans l'un des deux Etats exploite sur le territoire de l'autre Etat.

4) Le dépôt de marchandises par une entreprise de l'un des deux Etats auprès d'une entreprise de l'autre Etat en vue de leur transformation et de leur réexpédition, de même que leur transformation et leur réexpédition par celui qui les transforme, ne constituent pas au sens de l'article 4, 2e alinéa, un établissement stable de l'entreprise mandante.

5) Ni la possession d'actions, de parts sociales de sociétés coopératives ou de sociétés à responsabilité limitée, ni la participation sous forme de papier-valeur ne constituent un établissement stable pour le possesseur de ces valeurs, même si cette possession confère une

indien dit bezit een invloed op de leiding van de onderneming geeft (b.v. verhouding tussen moeder- en dochtermaatschappij).

6) Indien in de beide Staten vaste inrichtingen bestaan in de zin van artikel 4, derde lid, zal in de regel bij de verdeling van het inkomen vooraf 10 % tot 20 % worden toegerekend aan de zetel van de onderneming, waar een wezenlijk gedeelte van de leiding is geconcentreerd.

7) Het vermogen en de winst van verzekeringmaatschappijen, die in de beide Staten vaste inrichtingen hebben, worden, na aftrek voor zoveel het inkomen betreft van een bedrag van 10 % ten gunste van de Staat waar de zetel van de onderneming zich bevindt, verdeeld volgens de verhouding welke bestaat tussen het bedrag van de premiën van de vaste inrichting en het totale bedrag van de premiën door de onderneming geïnd. De winst kan ook worden verdeeld door, na aftrek van een bedrag van 10 % ten gunste van de Staat waar de zetel van de onderneming zich bevindt, op de premiën van de vaste inrichting coëfficiënten toe te passen, gegrond op de gemiddelde resultaten van grote ondernemingen van dezelfde tak van verzekering in de Staat waar de vaste inrichting zich bevindt.

8) Het belaste inkomen mag niet te boven gaan het bedrag van de nijverheids-, handels- of handwerkswinsten die door de vaste inrichting zijn behaald, in voorkomend geval met inbegrip van de winsten of voordelen, die middellijk uit de vaste inrichting zijn getrokken, of die zijn toegewezen of toegekend aan aandeelhouders, aan andere deelnemers of aan personen, die hun na staan, hetzij door vaststelling van onevenredige prijzen, hetzij door een andere gunst die niet aan een derde zou zijn toegekend.

9) Bovendien zullen de hoogste administratieve autoriteiten in ieder bijzonder geval of voor zekere groepen van gevallen, bijzondere regelingen treffen omtrent de verdeling van de bevoegdheid tot het heffen van belasting in de zin van artikel 4, derde lid.

Ad Artikel 5

Onder vrij beroep wordt verstaan elke niet binnen het kader van een onderneming uitgeoefende zelfstandige op voordeel gerichte werkzaamheid, zoals de zelfstandige werkzaamheid op het gebied van wetenschappen, kunsten, letterkunde, onderwijs of opvoeding, alsmede de zelfstandige op voordeel gerichte werkzaamheid van doktoren, advocaten, architecten, ingenieurs, accountants, belastingconsulenten en octrooibezorgers.

Ad Artikel 8

Het Verdrag is niet van toepassing op pensioenen, weduwen- of wezenpensioenen en andere uitkeringen of voordelen, op geld waardeerbaar, die betaald worden aan openbare ambtenaren van de

influence sur la direction de l'entreprise (par exemple relation entre société mère et société filiale).

6) S'il existe dans les deux Etats des établissements stables au sens de l'article 4, 3e alinéa, on accordera en règle générale, lors de la ventilation du revenu, un préciput de 10 à 20 pour cent au siège de l'entreprise où est concentrée une partie essentielle de la direction.

7) La fortune et le bénéfice des entreprises d'assurances qui ont des établissements stables dans les deux Etats, après déduction, en ce qui concerne le revenu, d'un préciput de 10 pour cent en faveur de l'Etat où se trouve le siège de l'entreprise, sont répartis dans la proportion existant entre les primes afférentes à l'établissement stable et le total des primes encaissées par l'entreprise. On peut aussi répartir le bénéfice, déduction faite du préciput de 10 pour cent en faveur de l'Etat où se trouve le siège de l'entreprise, en appliquant aux primes afférentes à l'établissement stable des coefficients fondés sur les résultats moyens des grandes entreprises de la même branche d'assurance dans l'Etat où se trouve l'établissement stable.

8) Le revenu imposé ne peut excéder le montant des bénéfices industriels, commerciaux ou artisanaux faits par l'établissement stable, y compris, le cas échéant, les bénéfices ou avantages qui ont été retirés indirectement de l'établissement stable ou qui ont été alloués ou accordés à des actionnaires, à d'autres participants ou à des personnes les touchant de près, soit par fixation de prix disproportionnés, soit par une autre faveur qui n'aurait pas été octroyée à un tiers.

9) Au surplus, les autorités administratives supérieures conviendront, dans chaque cas d'espèce ou pour certains groupes de cas, d'arrangements particuliers concernant le partage de la compétence fiscale au sens de l'article 4, 3e alinéa.

Ad article 5

Par profession libérale on entend toute activité lucrative indépendante qui ne s'exerce pas dans le cadre d'une entreprise, telle que l'activité indépendante dans le domaine des sciences, des beaux-arts, des belles lettres, de l'enseignement ou de l'éducation, ainsi que l'activité lucrative indépendante des médecins, avocats, architectes, ingénieurs, experts, comptables, conseillers fiscaux et agents de brevets.

Ad article 8

La Convention n'est pas applicable aux retraites, pensions de veuves ou d'orphelins et autres allocations ou avantages appréciables en argent qui sont versés, même par une caisse publique érigée dans

Overzeese Gebieden of aan hun nabestaanden zelfs indien de betaling geschiedt door een openbare kas opgericht in het Koninkrijk der Nederlanden.

Ad Artikel 9

1) De uitdrukking „inkomsten uit roerend kapitaal” is evenzeer van toepassing op de inkomsten opkomende uit effecten (obligatiën, winstdelende obligatiën en andere obligatiën, onverschillig of tot zekerheid daarvan een onroerende zaak verbonden is, titels van altijddurende renten, pandbrieven, aandelen in hypothecaire geldleningen, aandelen, stemgerechtige restantbewijzen, winstbewijzen, claimgerechtigde oprichtersbewijzen of andere door effecten vertegenwoordigde vennootschappelijke rechten) als op dezulke welke opkomen uit leningen, deposito's, borgstellingen in geld of andere dergelijke hoofdsommen, alsmede deelgerechtigdheid in „sociétés à responsabilité limitée” of in coöperatieve verenigingen.

2) In de zin van artikel 9 is een belasting geheven bij wege van inhouding bij de bron op de opbrengst van roerend kapitaal, een belasting die de schuldenaar van de opbrengst moet voldoen voor rekening van de genieter van die opbrengst.

3) De termijn van twee jaren, bedoeld in artikel 9, tweede lid, wordt geacht in acht genomen te zijn, indien het verzoek tot terugbetaling bij de bevoegde autoriteit van de Staat, waar de verzoeker woonachtig is, binnenkomt binnen twee jaar na het einde van het kalenderjaar, waarin de belastbare prestatie vervallen is.

4) De hoogste administratieve autoriteiten van beide Staten zullen zich verstaan over de procedure van terugbetaling, in het bijzonder over de vorm van het verzoek tot terugbetaling, over de aard van de bewijsstukken, die de verzoeker moet overleggen, alsook over de maatregelen, die genomen moeten worden om te voorkomen dat ten onrechte verzoeken tot terugbetaling worden gedaan.

5) Met betrekking tot de aanspraken, welke ingevolge artikel 9, tweede lid, toekomen aan de leden van diplomatische of consulaire vertegenwoordigingen, alsmede aan de internationale organisaties, haar organen en functionarissen, zijn de volgende bepalingen van toepassing:

a. Hij die, deel uitmakende van een diplomatische of consulaire vertegenwoordiging van een van de twee Staten, ambtshalve verblijft in de tweede Staat of in een andere dan de Verdragsluitende Staten en de nationaliteit bezit van de Staat die hem heeft uitgezonden, wordt beschouwd zijn woonplaats in de laatstbedoelde Staat te hebben, indien hij daar gehouden is tot betaling van directe belastingen van roerend kapitaal en de opbrengst daarvan, welke in de andere Staat onderworpen is aan een belasting bij wege van inhouding aan de bron geheven.

b. Internationale organisaties, haar organen en functionarissen, alsmede het personeel van diplomatische of consulaire vertegenwoor-

le Royaume des Pays-Bas, à des fonctionnaires publics des territoires d'outre-mer ou à leurs survivants.

Ad article 9

1) L'expression „revenus de capitaux mobiliers” s'applique tant aux recettes provenant de papiers-valeurs (obligations d'emprunts, obligations participant aux bénéfices et autres obligations garanties ou non par gage immobilier, titres de rente, lettres de gage, titres hypothécaires, actions, actions de jouissance, bons de jouissance, parts de fondateur ou autres parts sociales sous forme de papier-valeur) qu'à celles qui proviennent de prêts, dépôts, cautions en espèce ou autres avoirs en capital, ainsi que des parts sociales de sociétés à responsabilité limitée ou de sociétés coopératives.

2) Au sens de l'article 9, un impôt perçu par voie de retenue à la source sur le rendement des capitaux mobiliers est un impôt que le débiteur du rendement doit acquitter au débit du bénéficiaire de ce rendement.

3) Le délai de deux ans prévu par l'article 9, 2e alinéa, est réputé observé si la demande en remboursement parvient à l'autorité compétente de l'Etat où le requérant est domicilié dans les deux ans après l'expiration de l'année civile en laquelle la prestation imposable est échue.

4) Les autorités administratives supérieures des deux Etats s'entendront sur la procédure de remboursement, en particulier sur la forme de la demande en remboursement, sur la nature des pièces justificatives que le requérant doit produire, ainsi que sur les mesures à prendre pour éviter les demandes abusives de remboursement.

5) Quant aux prétentions qui, selon l'article 9, 2e alinéa, appartiennent aux membres des représentations diplomatiques ou consulaires, ainsi qu'aux organisations internationales, à leurs organes et fonctionnaires, les règles suivantes sont applicables:

a. Quiconque, faisant partie d'une représentation diplomatique ou consulaire de l'un des deux Etats, réside dans le second Etat ou dans un Etat autre que les Etats Contractants et possède la nationalité de l'Etat qui l'envoie est considéré comme domicilié dans ce dernier Etat, s'il y est astreint au paiement d'impôts directs sur les capitaux mobiliers et leurs rendements soumis dans l'autre Etat à un impôt perçu par voie de retenue à la source;

b. Les organisations internationales, leurs organes et fonctionnaires, ainsi que le personnel des représentations diplomatiques ou

dingen van een andere dan de Verdragsluitende Staten, die hun woonplaats hebben of ambtelijk verblijf houden in een van de twee Staten en daar zijn vrijgesteld van de betaling van directe belastingen van roerend kapitaal en de opbrengst daarvan hebben geen recht op teruggave van belastingen, in de andere Staat bij wege van inhouding aan de bron geheven.

6) De Staat die de belasting heft, stelt aan de verzoekers tot terugbetaling van de ingehouden belasting dezelfde rechtsmiddelen open als aan zijn eigen belastingplichtigen.

7) Het vorenstaande doet niet te kort aan de rechten op teruggave van aan de bron geheven belastingen, toegekend door de wetgeving van de Staat die de belasting heft. Voor zover tussen de hoogste administratieve autoriteiten van de beide Staten niet anders is overeengekomen, kunnen die rechten uitsluitend worden uitgeoefend op de voet van de wetgeving van de Staat die de belasting heft.

Ad Artikel 11

1) De procedure bedoeld in artikel 11, eerste lid, kan enerzijds worden ingeroepen zonder dat de belastingplichtige alle instanties van de rechtsgang voor geschillen heeft doorlopen; anderzijds belet het inroepen van deze procedure de belastingplichtige niet de rechtsmiddelen geldend te maken, die de wet hem toestaat.

2) De belastingplichtige moet in de regel zijn bezwaar, overeenkomstig artikel 11, eerste lid, indienen, binnen een termijn van een jaar na afloop van het kalenderjaar, waarin hij kennis gekregen heeft van het bestaan van dubbele belasting, hetzij door de uitreiking van belastingbescheiden, hetzij door de mededeling van andere officiële beslissingen.

3) De hoogste administratieve autoriteit in de zin van artikel 11 is, voor Zwitserland, het Bondsministerie van Financiën en Douane (federale administratie van de belastingen) en, voor Nederland, het Ministerie van Financiën (Directeur-Generaal voor Fiscale Zaken).

Gedaan in tweevoud te 's-Gravenhage, de 12de November 1951, in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

(w.g.) STIKKER

(w.g.) D. SECRÉTAN

consulaires d'un Etat autre que les Etats Contractants, qui sont domiciliés ou résident dans l'un des deux Etats et y sont exonérés du paiement d'impôts directs sur les capitaux mobiliers et leurs rendements n'ont pas droit au remboursement des impôts perçus dans l'autre Etat par voie de retenue à la source.

6) L'Etat qui perçoit l'impôt ouvre aux requérants qui demandent le remboursement de l'impôt retenu les mêmes voies de droit qu'à ses propres contribuables.

7) Sont réservés les droits au remboursement des impôts à la source accordés par la législation de l'Etat qui perçoit l'impôt. Ces droits s'exercent exclusivement d'après la législation de l'Etat qui perçoit l'impôt, tant qu'il n'en est pas convenu autrement entre les autorités administratives supérieures des deux Etats.

Ad article 11

1) La procédure prévue à l'article 11, 1er alinéa, peut, d'une part, être introduite sans que le contribuable ait parcouru tous les degrés de la juridiction contentieuse et, d'autre part, son introduction n'empêche pas le contribuable de faire valoir les moyens de recours que lui accorde la loi.

2) Le contribuable doit, en règle générale, présenter sa réclamation en conformité de l'article 11, 1er alinéa, dans le délai d'une année après l'expiration de l'année civile en laquelle il a eu connaissance de l'existence d'une double imposition, soit par la notification de borderaux d'impôts, soit par la communication d'autres décisions officielles.

3) L'autorité administrative supérieure au sens de l'article 11 est, pour la Suisse, le Département fédéral des finances et des douanes (administration fédérale des contributions) et, pour les Pays-Bas, le Ministère des finances (Directeur général des affaires fiscales).

Fait à La Haye, le 12 novembre 1951, en deux exemplaires, en langue néerlandaise et en langue française, les deux textes faisant également foi.

(s.) STIKKER

(s.) D. SECRÉTAN

AANVULLEND PROTOCOL

behorende bij het Verdrag, ondertekend de 12de November 1951 te 's-Gravenhage, tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondsstaat ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van belastingen van het inkomen en van het vermogen.

In overeenstemming met artikel 1, vierde lid, van het Verdrag, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondsstaat gesloten ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van belastingen van het inkomen en van het vermogen, zijn de gevolmachttigen de volgende aanvullende bepalingen overeengekomen nopens de toepassing van het Verdrag op de Nederlandse vermogensheffing ineens en op de Nederlandse buitengewone vermogensaanwasbelasting, alsmede op de bondsbelasting op de oorlogswinsten:

1) Bij de heffing van de Nederlandse vermogensheffing ineens volgens de wet van 11 Juli 1947:

a. Kan het Koninkrijk der Nederlanden, in afwijking van artikel 2, tweede en derde lid, van het Verdrag, artikel 4, letters *b*, *c* en *d*, van voornoemde wet toepassen op alle natuurlijke personen, die op 1 Januari 1946 de Nederlandse nationaliteit bezaten, of die, indien zij vreemdeling waren, op die datum niet de Zwitserse nationaliteit bezaten;

b. Zal het Koninkrijk der Nederlanden noch belasting heffen van het vermogen waarvan de belastingheffing aan Zwitserland wordt toegewezen volgens de artikelen 3, 4 en 5, derde lid, van het Verdrag, en dat toebehoort aan natuurlijke personen van Zwitserse nationaliteit die op 1 Januari 1946 in Nederland hun woonplaats hadden, noch van het roerend vermogen van deze zelfde personen dat in Zwitserland het voorwerp is geweest van het eerste of van het nieuwe offer voor de nationale verdediging;

c. Behoudt het Koninkrijk der Nederlanden zich, niettegenstaande artikel, eerste lid, van het Verdrag, het recht voor, de vermogensheffing ineens te heffen wat betreft de Nederlandse bestanddelen van het actief der rechtspersonen, opgericht naar Zwitsers recht, met uitzondering van schuldvorderingen van elke aard, onverschillig of tot zekerheid daarvan een onroerende zaak verbonden is, van roerende waarden en van alle andere onlichamelijke zaken.

2) Bij de heffing van de Nederlandse vermogensaanwasbelasting volgens de wet van 19 September 1946:

a. Kan het Koninkrijk der Nederlanden, in afwijking van artikel 2, tweede en derde lid, van het Verdrag, artikel 3, letters *b*, *c*, *d* en *e*, van voornoemde wet toepassen op alle natuurlijke personen die op

PROTOCOLE ADDITIONNEL

à la Convention signée le 12 novembre 1951 à La Haye entre le Royaume des Pays-Bas et la Confédération suisse en vue d'éviter les doubles impositions dans le domaine des impôts sur le revenu et sur la fortune.

En conformité de l'article 1er, 4e alinéa, de la Convention conclue aujourd'hui entre le Royaume des Pays-Bas et la Confédération suisse en vue d'éviter les doubles impositions dans le domaine des impôts sur le revenu et sur la fortune, les plénipotentiaires sous-signés sont convenus des dispositions complémentaires suivantes au sujet de l'application de la Convention au prélèvement unique néerlandais sur la fortune et à l'impôt néerlandais extraordinaire sur l'accroissement de la fortune, ainsi qu'à l'impôt fédéral sur les bénéfices de guerre:

1) Lors de la perception du prélèvement unique néerlandais sur la fortune (*vermogensheffing ineens*) selon la loi du 11 juillet 1947, le Royaume des Pays-Bas:

a. Peut, en dérogation à l'article 2, 2e et 3e alinéas, de la Convention, appliquer l'article 4, lettres *b*, *c* et *d*, de la loi précitée à toutes les personnes physiques qui, le 1er janvier 1946, possédaient la nationalité néerlandaise ou qui, si elles étaient des étrangers, n'avaient pas à cette date la nationalité suisse;

b. N'imposera ni la fortune dont l'imposition est attribuée à la Suisse d'après les articles 3, 4 et 5, 3e alinéa, de la Convention et qui appartient aux personnes physiques de nationalité suisse domiciliées le 1er janvier 1946 aux Pays-Bas, ni la fortune mobilière de ces mêmes personnes qui a été en Suisse l'objet du premier ou du nouveau sacrifice pour la défense nationale;

c. Conserve, nonobstant l'article 10, 1er alinéa, de la Convention, son droit à percevoir le prélèvement unique sur la fortune quant aux éléments néerlandais de l'actif des personnes morales constituées d'après le droit suisse, à l'exception des créances de toute nature garanties ou non par gage immobilier, des valeurs mobilières et de tous les autres biens incorporels.

2) Lors de la perception de l'impôt néerlandais extraordinaire sur l'accroissement de la fortune (*vermogensaanwasbelasting*) selon la loi du 19 septembre 1946, le Royaume des Pays-Bas:

a. Peut, en dérogation à l'article 2, 2e et 3e alinéas, de la Convention, appliquer l'article 3, lettres *b*, *c*, *d* et *e*, de la loi précitée à toutes les personnes physiques qui, le 1er janvier 1946, possédaient la natio-

1 Januari 1946 de Nederlandse nationaliteit bezaten, of die, indien zij vreemdeling waren, op die datum niet de Zwitserse nationaliteit bezaten;

b. Zal het Koninkrijk der Nederlanden niet belasten de aanwas van vermogen die is verkregen door een vreemdeling die aan deze belasting onderworpen is en de Zwitserse nationaliteit bezit, voor dat gedeelte van het vermogen waarvan de belastingheffing aan Zwitserland wordt toegewezen volgens de artikelen 3, 4 en 5, derde lid, van het Verdrag;

c. Zal het Koninkrijk der Nederlanden niet belasten de aanwas van vermogen die is ontstaan gedurende het tijdvak waarin een belastingplichtige in Zwitserland zijn woonplaats heeft gehad in de zin van artikel 2 van het Verdrag. Indien een belastingplichtig natuurlijk persoon de Nederlandse nationaliteit bezit zonder tezelfder tijd de Zwitserse nationaliteit te bezitten, strekt de vrijstelling zich niet uit tot de vermogensaanwas voortkomende uit de wijzigingen in de wisselpariteit;

d. Zal het Koninkrijk der Nederlanden niet belasten de aanwas van het vermogen, dat aanwezig is in de vaste inrichtingen en onroerende zaken gelegen of gevestigd in Zwitserland, hetzij van een rechtspersoon naar Zwitsers recht, hetzij van een rechtspersoon naar Nederlands recht, indien het geplaatste kapitaal van laatstgenoemde voor het grootste deel in Zwitserse handen is.

3) De bondsbelasting op de oorlogswinsten volgens het besluit van de Bondsraad van 12 Januari 1940/19 Juli 1944 wordt niet geheven van de oorlogswinsten, verkregen gedurende het tijdvak waarin de belastingplichtige in Nederland zijn woonplaats heeft gehad in de zin van artikel 2 van het Verdrag.

4) In afwijking van artikel 13, letter a, van het Verdrag, is overeengekomen, dat het Verdrag van toepassing is op de Nederlandse vermogensheffing ineens en de Nederlandse buitengewone vermogensaanwasbelasting, alsmede op de bondsbelasting op de oorlogswinsten, in alle gevallen die op 19 September 1946 niet onherroepelijk vaststonden door een beslissing die kracht van gewijsde had.

Gedaan in tweevoud te 's-Gravenhage, de 12de November 1951, in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

(w.g.) STIKKER

(w.g.) D. SECRÉTAN

nalité néerlandaise ou qui, si elles étaient des étrangers, n'avaient pas à cette date la nationalité suisse;

b. N'imposera pas l'accroissement de fortune obtenu par un étranger assujetti à cet impôt et possédant la nationalité suisse, pour la partie de la fortune dont l'imposition est attribuée à la Suisse d'après les articles 3, 4 et 5, 3e alinéa, de la Convention;

c. N'imposera pas l'accroissement de fortune qui s'est produit pendant la période où un contribuable a eu en Suisse son domicile au sens de l'article 2 de la Convention. Si une personne physique assujettie à cet impôt possède la nationalité néerlandaise, sans avoir en même temps la nationalité suisse, l'exemption ne s'étend pas à l'accroissement de fortune provenant des modifications dans le rapport des changes;

d. N'imposera pas l'accroissement de la fortune placée dans les établissements stables et immeubles sis en Suisse d'une personne morale du droit suisse ou d'une personne morale du droit néerlandais, si le capital nominal de cette dernière est en majorité en mains suisses.

3) L'impôt fédéral sur les bénéfices de guerre selon l'arrêté du Conseil fédéral du 12 janvier 1940/19 juillet 1944 n'est pas perçu sur les bénéfices de guerre obtenus pendant la période où le contribuable a eu aux Pays-Bas son domicile au sens de l'article 2 de la Convention.

4) En dérogation à l'article 13, lettre *a*, de la Convention, il est entendu que la Convention s'applique, pour le prélèvement unique néerlandais sur la fortune et l'impôt néerlandais extraordinaire sur l'accroissement de la fortune, ainsi que pour l'impôt fédéral sur les bénéfices de guerre, à tous les cas qui, le 19 septembre 1946, n'étaient pas terminés par une décision ayant force de chose jugée.

Fait à La Haye, le 12 novembre 1951, en deux exemplaires, en langue néerlandaise et en langue française, les deux textes faisant également foi.

(s.) STIKKER

(s.) D. SECRÉTAN

D. GOEDKEURING

Op grond van artikel 1 van de Wet van 14 Juni 1930 (*Staatsblad* No. 244) wordt het Verdrag geacht geen goedkeuring door de Staten-Generaal te behoeven Alvorens te worden bekraftigd.

Dit artikel luidt: „Wij behouden Ons voor de bevoegdheid tot het bekraftigen van met vreemde Mogendheden gesloten verdragen waardoor, met inachtneming van het beginsel van wederkeerigheid, dubbele belasting geheel of gedeeltelijk wordt voorkomen”. Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Financiën DE GEER en de Minister van Koloniën DE GRAAFF.

E. BEKRACHTIGING

Bekraftiging van het Verdrag is voorzien in artikel 15, eerste lid.

G. INWERKINGTREDING

Het Verdrag zal ingevolge artikel 15, tweede lid, in werking treden op de dag van de uitwisseling der bekraftigingsoorkonden.

J. GEGEVENS

Het op dezelfde dag gesloten Verdrag ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van successiebelastingen is in *Tractatenblad* 1951 No. 149 geplaatst.

Uitgegeven de zes en twintigste November 1951.

*De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
W. DREES.*